

BAĆIN, 21. LISTOPADA 1991.

Nakon vukovarske Ovčare najveća masovna grobnica žrtava Domovinskog rata u Republici Hrvatskoj je Skelište u Baćinu. Tu je ekshumirano 56 tijela, uglavnom stanovnika Hrvatske Dubice i Cerovljana. U listopadu 1991. srpske okupacijske vlasti su sastavile popis preostalih Hrvata u Dubičkom kraju te im zapovjedile da se 20. listopada 1991. okupe u vatrogasnim domovima u Hrvatskoj Dubici i Cerovljanima. Većina je poslušala, dok su neki privedeni na silu. Svi su bili civili, uglavnom starice i starci te bolesne osobe. Sutra, 21. listopada 1991. odvezeni su u Baćin gdje su ih milicioneri i vojnici SAO Krajine poubijali iz automatskih pušaka. Procjenjuje se da su tada na Skelištu ubijene 74 osobe, od čega je 56 zakopano bagerom a ostali baćeni u Unu. Po oslobođenju je, od 13. ožujka do travnja 1997., na Skelištu izvršena ekshumacija iz masovne grobnice duge 60 m i široke 15 m. Do danas je identificirano 45 od 56 nađenih tijela.

Od stanovnika Hrvatske Dubice identificirani su: Katarina Alavančić (1910.), Terezija Alavančić (1925.), Josip Antolović (1910.), Marija Batinović (1901.), Mijo Čović (1915.), Ana Dikulić (1942.), majka i kćer Ruža (1913.), i Sofija Dikulić (1946.), Antun Đukić (1933.), Marija Đukić (1923.), bračni par Juraj (1923.) i Kata Ferić (1925.) te sestra Anka Ferić (1926.), Filip Jukić (1949.), Marija Jukić (1924.), Veronika Jukić (1919.), Mijo Krnić (1929.), bračni par Pavao (1931.) i Barbara Kropf (1928.), Terezija Kramarić (1922.), Antun Krivajić (1931.), Ivan Kulišić (1926.), Nikola Lončarić (1910.), Marija Milašinović (1913.), Antun Mucavac (1946.), Sofija Pezo (1922.), Anka Piktija (1920.), Stjepan Sabljar (1912.), Veronika Stanković (1915.), Marija Šestić (1922.), bračni par Antun (1920.) i Marija Švračić (1924.), Ana Tepić (1925.), Ivan Trninić (1913.), Katarina Vladić (1931.) i Soka Volarević (1915.).

Od stanovnika Cerovljana identificirani su: Marija Antolović (1917.), sestre Ana (1923.) i Katarina Blinja (1933.), Josip Blinja (1926.), Mara Ćorić (1939.), Andrija Likić (1908.), Katarina Lončar (1906.) i Ana Lončar (1923.).

Identificirana je Milka Čevizović (1931.) iz Uštice /Jasenovac, koja se zatekla u Hrvatskoj Dubici.

Zbog tehničkih razloga nije identificirano 11 tijela: 7 muškaraca i 4 žene.

Sve identificirane žrtve su civili, tri srednje a ostali starije životne dobi. Prema spolu 29 žrtava su žene a 16 muškarci. Jedna osoba je srpske nacionalnosti a ostale 44 su Hrvati. Većina je bila lošeg zdravstvenog stanja, kronično bolesna, invalidna ili teško pokretna. Uzimajući sve to u obzir, jasno je da ovi ljudi nisu predstavljali opasnost za srpsku okupacijsku vlast na dubičkom području i da je jedini razlog za likvidaciju bila njihova etnička pripadnost.